

# Bənövşə ömrü



Gözəl şairimiz, təvazökar və xeyirxah ürəyə malik olan Vaqif İbrahim faciəli şəkildə dünyasını dəyişəndə tələbə idim, pedaqoji institutun filologiya fakültəsində təhsil alırdım. Rayon qəzetində və institutumuzun "Gənc müəllim" adlı çoxтиражlı mətbuat orqanında şeirlərim işıq üzü görmüşdü. Vaqif İbrahimlə şəxsən tanış deyildim, ancaq haqqında eşitmiş və şeirlərini oxumuşdum. Onu da bilirdim ki, gənc ədəbi qüvvələri öz ətrafında birləşdirən Respublika Ədəbi Birliyinin sədridir və yeni yaradıcılığa başlayan, köməyə, məsləhətə ehtiyacı olan cavanlara xüsusi diqqət və qayğı göstərir. Mən də istəyirdim ki, onunla görüşüb tanış olum, yazılarımı göstərib, fikirlərini öyrənim. Ancaq tərəddüd edir, hələ özümü bu görüşə və tanışlığa hazır hesab etmirdim. Qorxurdum ki, şeirlərim bəyənilməz. Belə olardısı, ruhdan düşər və bir daha onun gözüne görünməyə cəsarət etməzdim. Yaxşı deyiblər ki, sən saydığını say, gör fələk nə sayır. Qəfildən onun ölüm xəbərini eşitdim. Bərk sarsıldım. Onunla görüşüb tanış olmadığımıza görə hələ də özümü qınayıram. Nə biləydim ki...

Bəli, cəmi 38 il yaşadı bu dünyada Vaqif İbrahim. Ancaq az ömründə çox işlər görə bildi. Yazdığı şeirlər bu gün də yenidir, işlətdiyi bir çox poetik deyimlər oxucuları, ədəbiyyatçıları, sözün yaxşı mənasında, indi də heyrtləndirir. Düşünürsən ki, hələ cavan yaşlarında yetkin yaradıcılığa malik olan, öz şair ürəyinin işığından səxavətlə başqalarına da nur paylayan Vaqif İbrahim haradan bildirdi dünyadan beləcə erkən köç edəcəyini? Yoxsa şeirlərindən birində yazmazdı ki:

*Ömrüm-günüm nə ayazdı?  
Kim bəxtimə hicran yazdı?  
İllər məni qocaltmazdı,  
Ömür yolum kəsə düşdü.*

Qəribədir, V.İbrahim Neft və Kimya İnstitutunu bitirmişdi. Amma yaradan ona fitri istedad, zəngin söz ehtiyatı, daim çağlayan ilham çeşməsi bəxş etmişdi. Bu da bir həqiqətdir ki, o, poeziyamıza təkcə öz gözəl əsərləri ilə töhfə verməklə kifayətlənmədi, həm də neçə-neçə istedadlı qələm sahibinin yoluna işıq tutmaqla da doğma ədəbiyyatımıza böyük xidmət göstərmiş oldu.

Bəlkə bu da taleyin qəribə təsadüflərindən biri idi ki, Vaqif İbrahim ölümü ilə yaşid olduğu və çox sevdiyi Əli Kərimin adını daşıyan poeziya klubunun sədri olmuşdu? Görəsən, hər dəfə Əli Kərim və onun ölməz poeziyası haqqında danışaraq bu gözəl şairin cəmi 38 yaşında həyata gözlərini əbədi yummasına ürək yangısını bildirəndə, təəssüf hissi keçirəndə düşünərdimi ki, onun da "ömür bağı" belə tez qırılacaq, adı nağıla dönəcək? Bəs onda bu misralar hansı duyğuların, hissələrin təsiri altında yazılmışdı:

*Acılı-şirinli o günlərimiz  
Vaxt gələr, taleyin əlində sönər.  
O zaman o günlər bir xatirəyə,  
Bir şirin, bir sirli nağıla dönər.*

O məşum avtomobil qəzası olmasaydı, cismani ömrü beləcə tez bitməsəydi, bu il onun 70 yaşı tamam olacaqdı. Hələ nə qədər dəyərli əsərlər yaradacaqdı, neçə istedadın əlindən tutacaqdı.

Amma cəmi 38 il ömür sürdü, bir bənövşə ömrü yaşadı Vaqif İbrahim...

Şəkillərində də bənövşə kimi boynubükük görünür...

Elə şeirləri də bənövşə kimi ətirli və təzə-tərdir...

**Mayis SƏLİM**